

DE RERVM NATVRA II

et res per Veneris blanditur saecula propagent,
 ne genus occidat humanum. quorum omnia causa
 constituisse deos cum fingunt, omnibu' rebus 175
 magno opere a vera lapsi ratione videntur.

nam quamvis rerum ignorem primordia quae sint,
 hoc tamen ex ipsis caeli rationibus ausim
 confirmare aliisque ex rebus reddere multis,
 nequaquam nobis divinitus esse creatam 180
 naturam mundi: tanta stat praedita culpa.
 quae tibi posterius, Memmi, faciemus aperta.
 nunc id quod superest de motibus expediemus.

Nunc locus est, ut opinor, in his illud quoque rebus
 confirmare tibi, nullam rem posse sua vi 185
 corpoream sursum ferri sursumque meare;
 ne tibi dent in eo flammaram corpora fraudem.
 sursus enim versus gignuntur et augmina sumunt
 et sursum nitidae fruges arbustaque crescunt,
 pondera, quantum in se est, cum deorsum cuncta ferantur. 190
 nec cum subsiliunt ignes ad tecta domorum
 et celeri flamma degustant tigna trabesque,
 sponte sua facere id sine vi subiecta putandum est.
 quod genus e nostro cum missus corpore sanguis
 emicat exsultans alte spargitque cruorem. 195
 nonne vides etiam quanta vi tigna trabesque
 respuat umor aquae? nam quo magis ursimus alte
 directa et magna vi multi pressimus aegre,
 tam cupide sursum revomit magis atque remittit,
 plus ut parte foras emergant exsiliantque. 200
 nec tamen haec, quantum est in se, dubitamus, opinor,
 quin vacuum per inane deorsum cuncta ferantur.
 sic igitur debent flammae quoque posse per auras